

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دانشگاه صنعتی امیرکبیر

دانشکده مهندسی نساجی

پایان‌نامه کارشناسی ارشد - گرایش شیمی و علوم الیاف

مقاوم‌سازی الیاف پلی‌پروپیلن در برابر شعله‌ور شدن با استفاده از
 نانوکلی‌ها

نگارش:

احمد طالبیان

استاد راهنما:

دکتر میرهادی سیداصفهانی

دکتر پرویز نورپناه

استاد مشاور:

دکتر هما عاصم‌پور

اسفند ۱۳۸۵

دانشگاه صنعتی امیرکبیر
دانشکده مهندسی نساجی

پایان‌نامه کارشناسی ارشد در گرایش شیمی‌نساجی و علوم الیاف توسط آقای احمد طالبیان
تحت عنوان

مقاوم‌سازی الیاف پلی‌پروپیلن در برابر شعله‌ور شدن با استفاده از نانو‌کلی‌ها

در تاریخ ۱۲/۹/۸۵ توسط کمیته تخصصی زیر مورد بررسی و تصویب نهائی قرار گرفت.

امضاء

دکتر میرهادی سید اصفهانی	استاد راهنمای پایان‌نامه	۱
دکتر پرویز نوریناہ	استاد راهنمای پایان‌نامه	۲
دکتر هما عاصم‌پور	استاد مشاور پایان‌نامه	۳
دکتر حسین نازکدست	استاد داور (اختیاری)	۴
دکتر ناهید همتی‌نژاد	استاد داور (اختیاری)	۵
دکتر حسین امیرشاھی	سرپرست تحصیلات تکمیلی	۶

بسمه تعالی

شماره:

تاریخ:

فرم اطلاعات پایان نامه
کارشناسی ارشد و دکترا

معاونت پژوهشی
فرم پروژه تحصیلات تکمیلی

دانشگاه صنعتی امیر کبیر
(پلی تکنیک تهران)

مشخصات دانشجو

نام و نام خانوادگی : احمد طالبیان دانشجوی آزاد
شماره دانشجویی : ۸۳۱۲۸۱۳۶
معادل بورسیه رشته تحصیلی: شیمی نساجی

نام و نام خانوادگی استاد راهنما : دکتر میرهادی سید اصفهانی، دکتر پرویز نورپناه

عنوان به فارسی : مقاومسازی الیاف پلیپروپیلن در برابر شعلهور شدن با استفاده از نانوکلی‌ها
عنوان به انگلیسی: Improvement in flammability resistance of PP fibers by using nanoclays

نوع پژوهش : کاربردی بنیادی توسعه‌ای نظری

تاریخ شروع : ۸۴/۰۷/۱ تاریخ خاتمه : ۸۵/۱۱/۳۱
سازمان تامین کننده اعتبار :

واژگان کلیدی به فارسی : پلیپروپیلن، نانوکلی، نانوکامپوزیت.
واژگان کلیدی به انگلیسی polypropylene ,Nanoclay, nanocomposite, flame retardant

نظرها و پیشنهادها به منظور بهبود فعالیت پژوهشی دانشگاه :
استاد راهنما:
دانشجو:

امضا استاد راهنما : تاریخ :

نسخه ۱ : معاونت پژوهشی
نسخه ۲: کتابخانه و به انصمام دو جلد پایان نامه به منظور تسویه حساب با کتابخانه و مرکز استاد و مدارک علمی

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات،
ابتكارات و نوآوری‌های ناشی از تحقیق موضوع این
پایان‌نامه (رساله) متعلق به دانشگاه صنعتی
امیرکبیر است

تقدیر و تشکر:

یگانه پروردگار هستی را سپاس می‌گوییم که به لطف و بخایش خداوندیش توفیق عطا فرمود تا این مجموعه را تقدیم دارم. لازم می‌دانم بدین‌وسیله از همکاری اساتید، متخصصین و دوستانی که در انجام و تحقق این پژوهش مرا یاری کردند، کمال تشکر و قدردانی را ابراز دارم، بزرگوارانی چون اساتید محترم جناب آقای دکتر سیداصفهانی و سرکار خانم دکتر عاصم‌پور و دوستان عزیزم آقایان مهندس رضا فودازی، مهندس نیما مستوفی، مهندس محمدحسین احمدی و مهندس امیرجلال جلالی که در تکمیل این پروژه رهنمای من بودند.

تقدیم به:

مادر مهربانم که الفبای چگونه زیستن را به من آموخت و پدر بزرگوارم که یادش همواره گرمابخش روح من است و معلم بزرگوارم سرکار خانم دکتر عاصم پور که نقشی تعیین کننده در زندگی تحصیلی من داشته‌اند.

چکیده:

در این پژوهه خواص حرارتی و شعله‌پذیری الیاف PP حاوی نانوفیلر خاک رس مورد بررسی قرار گرفته است. مخلوط PP و نانوذرات خاک رس با اختلاط پلیمر با غلظت‌های مختلف از خاک رس اصلاح-شده (Cloisite 20A) و PP مالئه‌شده (MF: 6.2) تهیه شدند. مخلوط تهیه شده به کمک یک اکسترودر تک‌پیچه ریسنده‌گی شد.

خواص مکانیکی و ویژگی‌های حرارتی الیاف تهیه شده با استفاده از تکنیک‌های ترمال گراویمتری (TGA)، کالریمتری تفاضلی روبشی (DSC) و شاخص محدودکننده اکسیژن مورد بررسی قرار گرفتند. به طور کلی معلوم گردید که حضور نانوذرات خاک رس اصلاح شده استحکام الیاف PP و دمای تخریب حرارتی-اکسایشی آن را کمی افزایش می‌دهد، اما موجب افزایش مدول لیف می‌شود. منحنی‌های TGA و DTGA الیاف نشان دادند که سرعت خروج مواد فرار در محدوده $520 - 25^{\circ}\text{C}$ ، به طور قابل توجهی با افزایش مقدار نانوفیلر در لیف کاهش می‌یابد. بر اساس نتایج حاصل شده از تست LOI، تفاوت ناچیزی در رفتار شعله‌پذیری الیاف حاوی مقادیر متفاوت از نانوفیلر نسبت به لیف PP فاقد نانوفیلر مشاهده گردید.

فهرست:

۱	مقدمه:
۳	فصل اول: تعاریف و لزوم کندسوزکردن الیاف پلیپروپیلن
۴	۱-۱- تعاریف
۵	۱-۱-۱- افروزش
۵	۲-۱-۱- شعله
۵	۳-۱-۱- قابلیت اشتعال
۶	۴-۱-۱- نقطه اشتعال و نقطه آتش‌گرفتن
۶	۱-۱-۱- دمای خود اشتعالی
۶	۱-۱-۶- تخریب حرارتی(پیرولیز)
۷	۱-۷-۱-۱- احتراق
۷	۱-۸-۱-۱- گسترش شعله
۸	۱-۲- مراحل سوختن و احتراق پلیمرها
۸	۱-۲-۱- بالا رفتن دمای پلیمر
۸	۱-۲-۲- تخریب حرارتی
۹	۱-۲-۳- اشتعال(شعله‌ور شدن)
۱۰	۱-۴-۲-۱- سوختن و احتراق
۱۰	۱-۳- مرواری بر خواص الیاف پلیپروپیلن
۱۳	۱-۴- خواص حرارتی پلیپروپیلن
۱۶	۱-۵- کندسوزکننده‌های مورداستفاده برای پلیپروپیلن و الیاف آن
۱۹	۱-۵-۱- مکانیسم‌های عملکرد مواد کندسوزکننده
۲۱	۱-۵-۲- انواع ترکیبات کندسوزکننده مورداستفاده بر روی PP
۲۸	فصل دوم: مبانی نانوکامپوزیت‌های پلیمری
۳۰	۱-۲- نانوکامپوزیت‌های پلیمری
۳۲	۲-۲- سیلیکات‌های لایه‌ای

۳۴	۲-۳-۲- اصلاح سطحی خاک رس
۳۵	۴-۲- روش‌های ساخت نانوکامپوزیت‌های پلیمر و خاک رس
۳۶	۱-۴-۲- روش محلولی
۳۶	۲-۴-۲- روش پلیمریزاسیون درجا
۳۸	۳-۴-۲- روش اینترکلیشن در حالت مذاب
۳۸	۴-۴-۲- روش سل - ژل
۳۹	۵-۴-۲- سنتز با استفاده از تمپلت‌ها
۴۰	۵-۲- آرایش‌های مختلف لایه‌های رسی در نانوکامپوزیت‌ها
	۱-۵-۲- نفوذ و تداخل زنجیره‌های پلیمری بین صفحات سیلیکاتی و تشکیل ساختار
۴۰	۱-۵-۲- تغییر آرایش صفحات سیلیکاتی و پخش شدن آن در زمینه پلیمری و تشکیل اینترکلیشن
۴۰	۲-۵-۲- ساختار اکسفلیت یا ورقه‌ای شده
۴۱	۶-۲- اهداف تهیه نانوکامپوزیت‌های پلیمری
۴۲	۷-۲- نانوکامپوزیت‌های پلیپروپیلن - خاک رس
۴۵	۸-۲- مقاومت در برابر شعله‌وری نانوکامپوزیت‌ها
۴۹	فصل سوم: مراحل تجربی
۵۰	۱-۳- مواد مورد استفاده
۵۰	۱-۱-۳- پلیپروپیلن
۵۱	۲-۱-۳- سازگارکننده
۵۱	۳-۱-۳- نانوذرات خاک رس
۵۲	۲-۲-۳- تهیه نمونه‌ها
۵۲	۱-۲-۳- تهیه مستریچ حاوی سازگارکننده و خاک رس
۵۳	۲-۲-۳- تهیه آمیزه برای ریسنندگی
۵۳	۳-۲-۳- ریسنندگی نمونه‌ها

۵۴	۴-۲-۳- کشش نمونه‌ها
۵۴	۵-۲-۳- تهیه ورق از نمونه‌ها
۵۵	۳-۳- تعیین مشخصات نمونه‌ها
۵۵	۱-۳-۳- آزمون تفرق اشعه ایکس
۵۷	۲-۳-۳- بررسی مقاومت حرارتی نمونه‌ها
۵۷	۳-۳-۳- آنالیز حرارتی نمونه‌ها با استفاده از دستگاه کالریمتری روبشی تفاضلی (DSC)
۵۸	۴-۳-۳- شاخص محدودکننده اکسیژن (LOI)
۵۸	۴-۳-۳- بررسی خواص مکانیکی الیاف تهیه شده
۶۰	فصل چهارم: بحث و تفسیر نتایج
۶۱	۴-۱- انتخاب مواد اولیه و شرایط تولید الیاف
۶۳	۴-۲- نتایج آزمون اشعه ایکس و مورفولوژی
۶۷	۴-۳- نتایج حاصل از آزمون کالریمتر تفاضلی روبشی
۶۸	۴-۳- نتایج آزمون ترمال گراویمتری (وزن سنجد گرمایی)
۷۱	۴-۴- نتایج آزمون شاخص محدودکننده اکسیژن
۷۵	۴-۵- نتایج آزمون خواص مکانیکی
۷۸	نتیجه‌گیری کلی
۷۹	پیشنهادات
۸۰	منابع:

فهرست جداول

صفحه	عنوان جدول
۱۱	جدول ۱-۱- خواص عمومی پلیپروپیلن
۱۵	جدول ۱-۲- خواص ترمودینامیکی پلیپروپیلن در 230°C
۵۰	جدول ۱-۳- ویژگی‌های PP V30S گرید
۵۱	جدول ۲-۳- ویژگی‌های پلیپروپیلن مالئیکه شده گرید QF 300E
۵۲	جدول ۳-۳- ویژگی‌های خاک رس اصلاح شده مورد استفاده
۵۴	جدول ۳-۴- ترکیب درصد نمونه‌های تهیه شده
۶۴	جدول ۴-۱- اطلاعات حاصله از آزمون تفرق اشعه ایکس نمونه‌ها
۷۲	جدول ۴-۲- مقادیر شاخص محدود کننده اکسیژن نمونه‌ها
۷۵	جدول ۴-۳- خواص مکانیکی الیاف تهیه شده
۷۷	جدول ۴-۴- مقادیر استحکام واقعی محاسبه شده برای الیاف

فهرست اشکال

صفحه	عنوان شکل
۱۲	شکل ۱-۱- واحد ساختمانی پلیپروپیلن
۱۳	شکل ۱-۲- ذوب ریسی متداول پلیپروپیلن
۳۳	شکل ۲-۱- ساختار مونت موریلولنیت
۴۱	شکل ۲-۲- آرایش‌های مرسوم نانو کامپوزیت‌ها در مقایسه با کامپوزیت معمولی
۴۴	شکل ۲-۳- ساختار شیمیایی پلیپروپیلن گرفت شده با مالتیک اندیرد
۵۱	شکل ۳-۱- ساختار شیمیایی اصلاح کننده به کار رفته در Cloisite 20A
۵۳	شکل ۳-۲- نمودار گشتاور بر حسب زمان تولید مسترچ سازگار کننده و خاک رس
۵۵	شکل ۳-۳- شمای دستگاه کشش برای کشش نمونه‌ها
۵۶	شکل ۴-۳- انعکاس پرتوهای اشعه ایکس از صفحات لایه‌ای
۵۹	شکل ۴-۵- شمای دستگاه آزمون شاخص محدود کننده اکسیژن
۶۳	شکل ۴-۱- منحنی تفرق اشعه ایکس نمونه‌های نانو کامپوزیتی و خاک رس Cloisite 20A
۶۷	شکل ۴-۲- مقایسه منحنی DSC الیاف PP، PP حاوی ۱٪ فیلر و PP حاوی ۴٪ فیلر
۶۸	شکل ۴-۳- تخریب حرارتی پلیپروپیلن
۶۹	شکل ۴-۴- مقایسه منحنی TGA الیاف PP، PP حاوی ۱٪ فیلر و PP حاوی ۴٪ فیلر
۷۰	شکل ۴-۵- مقایسه منحنی DTGA الیاف PP، PP حاوی ۱٪ فیلر و PP حاوی ۴٪ فیلر
۷۳	شکل ۴-۶- تغییرات LOI بر حسب غلظت خاک رس در نمونه‌های نانو کامپوزیتی تهیه شده

مقدمه:

با وجود حصول پیشرفتهای بزرگ علمی و تکنولوژیکی، بشر همچنان از بابت آتشسوزی و عواقب جانی و مالی آن رنج می‌برد. آمارهای رسمی ارائه شده حاکی از این موضوع است که سالیانه حدود ۵۰۰۰ نفر در اروپا و بیش از ۴۰۰۰ نفر در آمریکا بر اثر آتشسوزی کشته می‌شوند[۱]. این تلفات اغلب در محلهای اتفاق می‌افتد که در وسایل به کار رفته در آنها غیر از چوب، از پلاستیک‌ها استفاده شده است که خود پلاستیک‌ها منابع سوختی خوبی می‌باشند. قابل ذکر است که گسترش مصرف تجهیزات الکتریکی و الکترونیکی در خانه‌ها و ادارات نیز بر احتمال وقوع آتشسوزی در این اماکن دامن می‌زند. کاربرد وسیع پلیمرهای سنتزی در زندگی روزمره نیز به نوبه خود خطر وقوع چنین حوادثی را افزایش می‌دهد. به دلیل اهمیت موضوع، امروزه توجه بسیاری از محققین به بهبود مقاومت مواد در برابر شعله‌ور شدن، به ویژه در مورد الیاف پلیمری معطوف گردیده است. در این راستا پلی‌پروپیلن (PP) به دلیل وسعت مصرف، بیش از سایر مواد پلیمری در کانون توجه محققان و پژوهشگران قرار گرفته است.

پلی‌پروپیلن نخستین پلیمر سنتزی با ساختار فضایی منظم است که برای مقاصد صنعتی به کار گرفته شده است و در حال حاضر الیاف PP برای اهدافی که نیازمند استحکام کششی بالا و قیمت پایین هستند، بیشترین مصرف را دارد. رشد متوسط مصرف جهانی PP در دهه اخیر در حدی بوده است که پس از پلی‌استر آن را در ردیف دومین لیف مصنوعی پرمصرف جهان قرار داده است. الیاف پلی‌پروپیلن در صنایع تولید پوشак، رومبلی، کفپوش منازل و اماکن دیگر، منسوجات مصرفی در خودروها، پوشش‌های دیواری، مصارف پزشکی، منسوجات قابل مصرف در زمین یا ژئوافته-ها (Jeotextile) و غیره بکار می‌رود. استحکام بالا همراه با دانسیتۀ پائین، مقاومت خوب در برابر اکسر مواد شیمیایی و قیمت مناسب الیاف PP را می‌توان دلیل اصلی رشد و تنوع مصرف آن دانست[۲]. با این وجود مقاومت پایین الیاف PP در برابر حرارت و استعداد آن به شعله‌پذیری، در کاربرد آن به عنوان کفپوش ساختمان‌ها و نیز پوشش اتومبیل‌ها و هواپیماها محدودیت ایمنی ایجاد می‌کند. تلاش‌های انجام گرفته برای کاهش این نقاط ضعف منجر به آن شده است که از افزودنی‌هایی تحت عنوان کندسوزکننده‌ها در الیاف PP استفاده شود. متأسفانه برای رسیدن به یک نتیجه مطلوب، به

غلظت‌های بالایی از مواد کندسوزکننده نیاز است که این امر سبب افزایش قیمت تمام‌شده لیف PP و در مواردی کاهش برخی از خواص مفید آن می‌شود.

بین سالهای ۱۹۸۰-۱۹۵۰، ترکیبات شیمیایی زیادی به عنوان کندسوزکننده برای پلیمرها معرفی شدند، اما در ۲۵ سال گذشته به دلیل افزایش نگرانی بابت سمیت و پیامدهای زیست محیطی این مواد، استفاده و توسعه آنها با محدودیت‌هایی روبرو شده است. تنها استثناء واقعی در این زمینه افزودن ذرات خاک رس در ابعاد نانو به پلیمرها می‌باشد^[۳]. طبق بررسی‌های به عمل آمده معلوم گردیده است که افزودن مقادیر اندک از خاک رس به پلاستیک‌ها، قابلیت اشتعال آنها را به طور قابل‌لاحظه‌ای کاهش می‌دهد و به موازات آن سایر خواص پلیمر را نیز بهبود می‌بخشد و این در حالی است که اثرات منفی کندسوزکننده‌های شیمیایی را حذف می‌نماید.

با وجود آنکه تاکنون تحقیقات علمی زیادی پیرامون اثرات نانوفیلر خاک رس بر پلیپروپیلن انجام گرفته است و اثر مثبت این فیلر در کندسوز کردن این پلیمر به اثبات رسیده، اما هنوز تلاش قابل‌توجهی در جهت کاربرد این نانوذرات در الیاف پلیپروپیلن صورت نگرفته است. با توجه به این امر، در پروژه حاضر سعی شده است که الیافی از نانوکامپوزیت پلیپروپیلن و نانوذرات خاک رس اصلاح شده تهیه گردد و تأثیر این نانوفیلر در غلظت‌های متفاوت بر مقاومت الیاف مزبور در برابر شعله‌ور شدن مورد بررسی قرار گیرد.

فصل اول

تعاریف و لزوم کندسوز کردن الیاف پلی پروپیلن

آتش همواره بشر را مجدوب و در عین حال هراسناک می‌کند، زیرا آتش در عین مفید بودن می‌تواند مرگ‌آور نیز باشد. بشر بدون آتش قطعاً تمدنی متفاوت می‌داشت و حتی شاید متمدن نمی‌شد. اما آتش همواره بایستی تحت کنترل باشد، در غیر اینصورت با ایجاد آتش‌سوزی می‌تواند خسارت‌های مالی و جانی غیر قابل جبرانی را به بشر تحمیل کند. از این رو بشر همواره برای محافظت خود در برابر حوادث آتش‌سوزی سعی دارد تا حداقلی از محافظت و ایمنی را به کار گیرد. رسیدن به این سطح از ایمنی مستلزم شناخت آتش و پدیده‌های مرتبط با آن است. به دلیل ارتباط این موضوع با هدف پژوهش، در ابتدای این فصل تعاریفی در رابطه با آتش و آتش‌سوزی ارائه می‌شود[۴، [۵، [۶].

۱- تعاریف

آتش پدیده‌ای شیمیایی است که با ایجاد نور و گرما عیان می‌شود. دو نقطه ابتدایی و انتهایی هر آتش، اشتعال و خاموشی است و فرایند بین این دو نقطه، فرایند سوختن است. هیچ نوع اشتعال یا سوختنی در غیاب مواد سوختنی(سوخت)، گرم(انرژی) و هوا(اکسیژن) رخ نمی‌دهد. همچنین مواد هیچ‌گاه در حالت جامدشان نمی‌سوزند، بلکه باید ابتدا گرم شده، به نقطه‌ای برسند که تحریه(تحریب حرارتی^۱) شوند و تولید بخار نمایند و در نهایت بخارهای حاصل از تحریب حرارتی ماده است که شعله‌ور می‌شوند.

^۱ - Pyrolysis

^۱-۱-۱- افروزش

به آغاز فرایند سوختن مواد افروزش گویند. مواد جامدی که به شکل ورقه‌ای هستند و سطح بیشتری دارند، خیلی ساده‌تر و سریع‌تر از بلوك‌های ضخیم آتش می‌گیرند. برای پائین آوردن قابلیت افروزش مواد در مقابل منابع کوچک تولید گرما می‌توان اقداماتی انجام داد، اما این اقدامات لزوماً بر سوختن این مواد مؤثر نخواهد بود.

چنانچه بخارات حاصل از یک سوخت به دمایی برسند که بدون نیاز به یک شعله خارجی به طور خود به خود افروخته شوند، گفته می‌شود ماده به دمای افروزش خود به خودی رسیده است.

^۲-۱-۲- شعله

شعله قسمت مرئی و درخشان واکنش بین یک سوخت گازی و اکسیژن است. اگر شعله در نتیجه اشتعال سوخت گازی شکل مخلوط با اکسیژن به وجود آید، شعله پیش‌آمیخته نامیده می‌شود و اگر سوخت به شکل جامد یا مایع باشد و اختلاط بین سوخت و اکسیژن فقط در ناحیه احتراق، که در آن بخارات قابل اشتعال تولید می‌شود، رخ دهد با شعله نفوذی روبرو خواهیم بود.

^۳-۱-۳- قابلیت اشتعال

توانایی مواد در برابر آتش‌گیری و شعله‌ور شدن را اصطلاحاً قابلیت اشتعال گویند.

^۱ - Ignition

^۲ - Flame

^۳ - Flammability

۱-۴- نقطه اشتعال و نقطه آتش‌گرفتن^۱

دمايی که يك سوخت باید به آن برسد تا گازهای حاصل از آن در مجاورت يك منبع افروزش مشتعل شوند، نقطه اشتعال و دمايی که سوخت باید به آن برسد تا بخارات حاصل از آن به طور پایدار به سوختن ادامه دهند، نقطه آتش‌گرفتن نامیده می‌شود.

۱-۵- دمای خود اشتعالی^۲

دمای خود اشتعالی دمايی است که ماده بدون حضور منبع خارجی حرارت شعله‌ور می‌شود. به عبارت دیگر، خود اشتعالی میزان انرژی مورد نیاز جهت اشتعال ماده به تنهايی و بدون حضور شعله یا جرقه است.

۱-۶- تخریب حرارتی(پیرولیز)

ريشه کلمه پیرولیز، دو کلمه یونانی پیرو^۳ به معنای آتش و لیز^۴ به معنای شکستن است. پیرولیز را می‌توان به بیان ساده‌تر، شکست مولکول به وسیله گرمای تعریف کرد. گازهای حاصل از پیرولیز مواد آلی به دلیل خاصیت نفوذکنندگی بالای خود، به سرعت با اکسیژن مخلوط می‌شوند و فرایند سوختنشان خیلی سریع است. سوختهای مایع و جامد نیز ابتدا باید به حالت بخار در آیند تا بتوانند بسوزند.

بنابراین چوب، زغال، رنگ، پلیمرهای آلی و ترکیبات آلی جامد دیگر وقتی در معرض حرارت قرار می‌گیرند، قبل از هرگونه مشتعل شدن دچار تغییرات شیمیایی می‌شوند و به عبارت دیگر تحت فرایند برگشت‌ناپذیری به مولکول‌های کوچکتری با فرآریت و قابلیت اشتعال بیشتر تخریب

^۱ - Flash point and Fire point

^۲ - Auto ignition temperature

^۳ - Pyro

^۴ - Lysis

حرارتی(پیرولیز) می‌شوند و متعاقباً مشتعل می‌گردند. بسته به میزان انرژی گرمایی اعمال شده، فرایند اشتعال مواد ممکن است فرایندی سریع و یا کند باشد.

۱-۱-۷- احتراق^۱

احتراق یک سری از واکنش‌های بسیار سریع بین ماده‌ای به نام سوخت و اکسیژن می‌باشد که با آزاد شدن گرما و نور همراه است. حضور سه عامل اکسیژن، گرما و یک ماده سوختنی برای ایجاد احتراق الزامی است و حذف هر یک از اینها به معنای متوقف شدن واکنش‌های احتراقی است. مجموعه این سه عامل اساسی، مثلث آتش نامیده می‌شود. حذف هر یک از این سه جزء(گرما، سوخت و اکسیژن) واکنش را متوقف ساخته و باعث خاموش شدن آتش می‌شود. معمولاً اکسیژن مورد نیاز برای رویداد یک احتراق را هوا تامین می‌کند، اما اکسیدکننده‌های دیگری غیر از اکسیژن هوا نیز می‌توانند موجب احتراق مواد شوند. این اکسیدکننده‌ها اکثراً در معرض حرارت، فشار یا هر دوی آنها اکسیژن آزاد می‌کنند.

۱-۱-۸- گسترش شعله^۲

گسترش شعله، فرایند انتقال حریق از یک نقطه به نقطه دیگر یک ماده است که سرعت آن با میزان حرارت تولید شده بر اثر سوختن ماده ارتباط مستقیم دارد. به عبارت دیگر، هر چه میزان حرارت تولید شده ضمن سوختن یک ماده بیشتر باشد، شعله در زمان کوتاه‌تری در آن انتقال می‌یابد و به بیان دیگر سرعت گسترش شعله بیشتر می‌شود. قابل ذکر است که حرارت ایجاد شده بر اثر حریق و یا تجزیه حرارتی باعث تبخیر افزودنی‌های موجود در ماده و خارج شدن آنها از فاز متراکم می‌شود.

^۱ - Combustion

^۲ - Flame spread